

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Floremundi Raemundi V. Cl. Olim Consiliarii Regis
Galliarvm Ex Calviniano Catholici Synopsis Omnium hujus
temporis Controversiarum tam inter Lutheranos,
Calvinistas quam alios plurimos. Sive Historia ...**

Raemond, Florimond de

Coloniae Agrippinae, 1655

I. Galli in eo Troianis similes, quod nimis facile crediderunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10880

elogiorum lenocinio populo venditari: & ex primis illis Christianis nemini curæ fuisse putatis, ut diuina illa & celestis iam Iesu Christi quam matris ipsius, uti & Apostolorum effigies posteris traderentur? An feminam illam, a sanguinis fluxu per Christum sanatam, idololatriæ insimulabitis, quod ipsius effigiem in ære exprimi curauerit, quam à se visam Eusebius testatur? An rex ille Edeffenus superstitiosus fuit, qui Iesu Christi effigiem tanto studio desiderauit? Sed quid de supina illius vel afinina potius dicam ignorantia, qui scribere ausus est, primis quinque sæculis imaginum vsu Ecclesiæ fuisse ignotum? cuius vanitatem & mendacium historiæ eorum temporum satis superque ostendunt. Fateantur ergo, quod omnino fatendum est, imaginum vsu intelligentiam, memoriam, & voluntatem, quæ tres sunt rationalis animæ potentie, mirifice adiuuari. Per representationem namque illam res ab Salvatore nostro & Sanctis gloriose gestæ, Intellectui velut ob oculos ponuntur; ex quo deinde summa Dei in nos beneficia. Memoriarum occurrunt ac tenacius insiguntur; quorum denique recordatione, & sanctorum quorum effigies aspiciamus, exemplo Voluntatis nostræ ad Dei amorem acrius incenditur atque inflammatur.

DE LIBERTATE VEL LICENTIA omnium hæreseon fenestra.

CAPVT XIII.

ARGUMENTUM.

- I. Galli in eo Troiani similes, quod nimis facile crediderunt.
- II. Liberos hæreseos ianua.
- III. Cur dies festi à Calvinistis explosi.
- IV. Ecclesiasticorum vita & ignorantia pleraque mala nobis pepererunt.
- V. Quæ hæretici suis conatibus artificiosè præseruauerunt.
- VI. Religio suæ ipsius fuit inconcussa viribus.

I. QUOTIESCUNQUE miserum Galliæ nostræ quæ tam facile hæresibus aditum præbuit, statum considero (considero autem ferè quotidie) toties miserabiles illos Troianos mihi vide-

re videor, ligneum illum equum suis infortunatis manibus, incredibili studio in vrbe attrahentes; è cuius deinde utero homines armati noctu procedentes, plerisque ciuibus oppressis & occisis, vrbe nullo negotio ceperunt. Et quemadmodum Troiani quum portæ angustiores essent, quàm ut magna illa moles per eas introduci posset, suis ipsorum manibus partem muri diruerunt, & per ruinas equum illum fatalem induxerunt: eodem modo complures Catholici, postquam aliquamdiu nouæ illi & monstrosæ sectæ restitissent, tandem eam totis pectoribus acceperunt. Mirabile hæreseos venenum est, non per oculos modo, os, & nares, sed velut apertis omnibus poris, per totum corpus in animum se insinuat. Ah miseri Troiani! Ah Catholici! Quid vos Sinoni fiditis? quid vos Caluini vocem auditis? Merito vobis, ô Troiani, Græcorum; merito vobis, ô Catholici, hæreticorum munera suspecta esse debent. An opus illud Duratæum ad Migeræ honorem factum putatis? An à Caluino Dei honorem queri putatis? An æquum est fictis potius Caluini, velut alterius Sinonis lachrymis, quam fidelissimis Laocoontis, id est, legitimorum Pastorum monitis moueri? Cur non, ut ille Duratæo factò armis equo, sic vos illis hæreticorum fraude plenis machinis rationis lanceam intorsistis? Numquid non iam olim astutissimas veteris illius Vlyssis artes experti estis? Vos quidem ô Troiani, merito puniti estis, qui regis vestri filiam Cassandram vaticinandi munere ab Apolline donatam, audire nolulistis. Sed & vestra præna ista est, ô Christiani, qui à vera illa virgine, regis regum filia, illibata Christi sponsa, cui soli ille verum à falso, lumen à tenebris, & bonum à malo distinguendi gratiam contulit, aures animosque auertistis, & hæreticorum sermonibus auscultastis. Quam multi namque inter vos, quum ut Vlysses, aures cera obturare, aut velut Xenocrates suasis, ferreis in auribus inducere oportebat, ne harum Sirenum non cantus, sed incantationes audiretis, easdè non modo aperas ipsis præbuitis, verum etiã vltro easdem tamquàm amabilissimas nymphas amplexati estis, nihil loca tot animarum naufragijs infamia metuentes.

II. Ex omnibus vero nouæ religionis illecebris, quibus homines tanquam pisces hamo capere hæretici solent, nihil gratius aut iucundius animis est quam libertas illa siue licentia, quam iuuentuti præsertim illi ostendunt. Apud hos gulosus egregios causæ suæ invenit patronos. Cur quæso, inquit, patiamur certis diebus à Ro-

mana